

Høringsuttalelse – ny arkivlov

Det vises til NOU 2019:9 om ny lov om samfunnsdokumentasjon og arkiver.

A. Innledning og oppsummering

Statnett viser til Spekters høringsuttalelse og understreker at vi støtter denne.

Innledningsvis vil vi fremheve de overordnede utfordringene med NOUen slik den nå foreligger. Etter Statnetts syn fremstår flere av de forslåtte endringene som lite gjennomarbeidet. På noen punkter synes forslagene som fremmes å være i strid med legale forpliktelser som Norge har i kraft av EØS regelverk eller eksisterende nasjonale regelverk, med de konsekvenser dette kan medføre og som vi daglig får opp nye eksempler på.

Vi oppfatter at konsekvenser ved flere av forslagene ikke er drøftet i tilstrekkelig grad og at forslagene i flere tilfeller er gjenstand for enkle, unyanserte og i noen tilfeller feilaktige vurderinger.

I NOUen legges det i flere tilfeller opp til at det er opp til den enkelte virksomhet å løse uavklarte problemstillinger ved forslagene som fremmes. Etter Statnetts syn skulle derimot utvalgets oppgave nettopp være å finne løsninger på utfordringene forslaget reiser, gjennom vurderinger og gjennomganger av alle relevante problemstillinger.

Statnett er av den oppfatning at utredningsarbeidet har store og prinsipielle svakheter. Vi anbefaler derfor at prosessen stilles i bero inntil de problemstillinger som følger av forslagene i NOUen er utredet og belyst på en fyllestgjørende måte. Etter vårt syn må det ved denne gjennomgangen sikres en bredere faglig forankring og tilrettelegging for at problemstillingene kan drøftes tverrfaglig.

I det følgende vil Statnett kommentere noen av de overordnede utfordringene med NOUen slik den foreligger:

B. Overordnede utfordringer

1. Utvalgets mandat synes ikke fulgt opp

Til tross for at mandatet forutsetter at utvalget skal gjøre justeringer og enkelte nye grep i tilnærmingen til arkivregelverket basert på en gjennomgang av dagens regelverk, medfører NOUen en omfattende og dyptgripende endring både i målsetting og omfang for arkivregelverket, uten at eksisterende regelverk vurderes.

På side 35 i NOUen fremgår det at utvalget bevisst har unnlatt å forholde seg til eksisterende lovverk til tross for at mandatet forutsetter at nettopp eksisterende regelverk skal være utgangspunktet for utvalgets arbeid: " Utvalget foretar ikke en helhetlig gjennomgang av arkivsektoren. Utredningen er ikke en evaluering av gjeldende arkivlov eller av Arkivverket..."

2. Utvalget har ikke hatt partsrepresentasjon fra arbeidslivet

Statnett mener det er en alvorlig svakhet ved utvalgsarbeidet at partsrepresentanter fra arbeidslivet ikke har vært oppnevnt som medlemmer av utvalget. Det har ikke samme virkning at enkelt organisasjoner i noen tilfeller har hatt samtaler med deler av utvalget, når omleggingene som foreslås er så omfattende.

De foreslåtte endringene vil få betydelige følger for alle statlig eide virksomheter. Disse utgjør en vesentlig del av det norsk nærings- og arbeidsliv og omfatter store deler av Norges samfunnskritiske infrastruktur. Kompetanse og praktisk erfaring fra partsopnevnte medlemmer ville kunne bidratt til å sikre en bredere prosess og konsekvensvurdering av forslagene.

3. Manglende konsistens i NOUen

NOUen fremstår som lite konsistent i beskrivelsene av endringene som foreslås. Når endringsforslagene fremstilles på ulike vis i NOUens ulike kapitler, mener Statnett det korrekte er å legge de mest radikale forslagene som presenteres til grunn, f.eks side 180/181 i NOUen.

4. Manglende vurderinger av konsekvensene av de omfattende endringene

I all hovedsak er det noen grunnleggende og prinsipielle endringer som skaper utfordringer:

- a. Fra at arkivene hittil skullet samle dokumenter for å kunne forstå vår samtid som fortid i fremtid, skal arkivene ifølge utvalget nå gi mulighet til å forstå samfunnet i samtid.
Denne prinsipielle endringen postuleres uten at utvalget tilsynelatende problematiserer konsekvensene utover å understreke de tekniske mulighetene som realiseres av informasjonsteknologien til å øke dokumenttilfanget.
- b. Videre oppleves den sanntidige publiseringen av intern kommunikasjon mellom ledere og underordnede som en endring med omfattende følger:
  - i. **Bruk av roboter og datasjø**
Utvalget legger opp til at hver enkelt virksomhet skal være forpliktet til å utvikle nye tekniske og datatekniske rammer, uten at utvalget problematiserer kostnader, risiko eller betydningen for legale skranker dette innebærer.
  - ii. **Viktige organisasjonsstrukturer kan bli avslørt.**
Publisering av mailer til og fra ledere i statlig eide virksomheter med ansvar for samfunnskritisk infrastruktur, vil medføre at info om kommandolinjer og organisasjonsstrukturer blir lagt åpent ut på nettet. Dette i seg selv utgjør en alvorlig sikkerhetsrisiko, og det før det er gitt innsyn i informasjon i mailene. Dette drøfter ikke utvalget konsekvensene av.
  - iii. **Legale utfordringer tones ned eller omtales ikke.**
Personensitive opplysninger er ikke en entydig størrelse. Når info sammenstilles med person kan alt bli personopplysninger. Bare oversikter over hvilke overskrifter og partnere hver enkelt har i mailutvekslingene som publiseres er slik et stort problem i forhold til personopplysningsregelverket. På samme måte kan de foreslåtte endringene av email fangst være ulovlig også dersom summen av tiltakene fører til at tålegrensen for arbeidstakeren eller arbeidsmiljøet blir overskredet. Vi kommer nærmere tilbake til dette under pkt C 5.
  - iv. **Arkivregelverket utvides til å gjelde flere virksomheter, også statsforetak og andre statlig eide virksomheter.** De store kostnadene til etablering av nye tekniske løsninger, og vedlikehold av disse, omfattende prosesser i forbindelse med innsynsbegjæringer osv vil ramme statlige eide virksomheter hardt og medføre svekket konkurranseevne.

- v. Vi etterlyser også utvalgets vurdering av materialet som nå skal arkiveres sin arkivverdighet. Dette har hittil vært en svært sentral problemstilling i arkivfaget.
- vi. I realiteten innebærer NOUen at all statlig eid virksomhet tas inn i forvaltningen igjen gjennom dette lovarbeidet, og det etter flere tiår med en villet utvikling for å oppnå det motsatte. Denne omfattende kursendringen hverken drøftes eller problematiseres i NOUen.
- vii. Vi savner også en avveining av individets behov for å forstå samtiden opp imot nasjonale sikkerhetsbehov.

5. Endringene kan medføre et komplisert lappeteppe av regelverk for offentlig sektor

Offentlig forvaltning er regulert av sentrale lover som forvaltningsloven, offentleglova og arkivloven med klart definerte virkeområder og formål. Det kan se ut som om de foreslåtte endringene i arkivloven vil medføre regelverkene overlapper, blant annet når det gjelder meroffentlighet, innsyn og begrunnelse av vedtak. Siden forvaltningsloven også er under revisjon mener Statnett at det er behov for å se de foreslåtte revisjonene i sammenheng.

I det følgende vil vi søke å gå konkret inn på ulike forhold som oppfattes som utfordrende med utgangspunkt i tilbakemeldinger fra fagansvarlige i Statnetts egen organisasjon:

C Konkrete utfordringer innenfor berørte fagområder

1. Sikkerhetsmessige vurderinger

I utvalgets forslag til ny arkivlov fremstår det ikke som at beskyttelse av sensitiv informasjon er ivaretatt.

Ved bruk av automatiserte systemer som henter ut og sammenstiller og offentliggjør titler på intern korrespondanse, øker risikoen for at sensitiv informasjon kommer på avveie. Det vil være behov for manuell vurdering av titler før de tilgjengeliggjøres for å forebygge uheldige følger. Det gjøres også oppmerksom på informasjon som i seg selv ikke er sensitiv, vil sammenstilt med annen ikke-sensitiv informasjon kunne bli sensitiv. For å unngå dette må det gjennomføres en egen verdivurdering av den sammenstilte informasjonen.

Det gjøres videre oppmerksom på at kraftsektoren er underlagt egne bestemmelser om lovbestemt taushetsplikt knyttet til såkalt kraftsensitiv informasjon, regulert i energilovens kraftberedskapsforskrift. Med kraftsensitiv informasjon menes spesifikk og inngående opplysninger om kraftforsyningen som kan brukes til å skade anlegg, system eller annet, eller påvirke funksjoner som har betydning for kraftforsyningen. Selskaper i norsk kraftforsyning skal identifisere hva som er kraftsensitiv informasjon, hvor denne befinner seg og hvem som har tilgang til den. Ved en automatisert tilgjengeliggjøring av intern korrespondanse som sammenstilt kan være kraftsensitiv, vil det ikke være mulig å etterleve energilovens bestemmelser.

Videre vil en sammenstilling av korrespondanse i en egen datasjøl kontrollert av andre bryte med energilovens bestemmelser. Det er tillatt med skytjenester i kraftforsyningen, men det forutsetter at virksomheten selv med stor grad av sikkerhet har kontroll på informasjonen. Det fremstår som usikkert i hvilken grad en virksomhet i kraftforsyningen vil være i stand til å identifisere sammenstilt kraftsensitiv informasjon, hvor den kraftsensitive informasjonen er, og hvem som har tilgang til den kraftsensitive informasjonen. Det reises spørsmål om det vil være lov etter energilovens bestemmelser å dele informasjon inn i en datasjøl som utvalget viser til.

Statnett ønsker også å vise til trusselvurderinger som norske fagmyndigheter viser til. I Politiets sikkerhetstjenestes (PST) ugraderte trusselvurdering fra 2019 står blant annet:

"Virksomheter innen norsk statsforvaltning, kritisk infrastruktur, deler av norsk næringsliv og norske teknologibedrifter, er utsatte etterretningsmål og må sørge for å ha god datasikkerhet og oversikt over egen nettverksstruktur."

"Enkelte lands etterretningstjenester jobber for å rekruttere og føre hemmelige kilder i Norge. Dette arbeidet vil de videreføre i 2019. Rekrutteringsforsøkene vil rette seg mot personer med både direkte og indirekte tilgang til sensitiv informasjon."

I Etterretningstjenestens ugraderte rapport FOKUS 2018 står blant annet:

"Først og fremst er aktiviteten rettet mot tradisjonelle politiske og militære mål, som utenrikstjenesten og Forsvaret. Andre mål er øvrige deler av statsforvaltningen, akademiske institusjoner, kraftselskaper og industribedrifter."

"Langvarig russisk interesse for energiselskaper og industrielle styringssystemer antyder ambisjoner om å kunne sabotere kraftinfrastruktur. Det digitale rom gir statlige aktører en rekke nye muligheter til å sabotere både sivile og militære mål i andre stater. Sivile mål kan være systemer som er av kritisk betydning i moderne, industrialiserte samfunn, som styrings- og administrasjonssystemer for kraft, telekommunikasjon, transport og finansielle tjenester."

Landets fagmyndigheter viser altså til at kritisk infrastruktur og kraftsektoren er særlig utsatt for fremmede statlig ulovlig etterretning. Dette er med på å understreke viktigheten av å beskytte sektorens sensitive informasjon. Statnett anser at det vil være uforsvarlig å tilrettelegge for automatiserte prosesser for å tilgjengeliggjøre informasjon med hensyn til å etterleve energilovens bestemmelser og med hensyn til risikoen for å tilgjengeliggjøre informasjon som kan misbrukes av andre lands statlige etterretningsaktører.

2. IT-tekniske utfordringer

De skisserte tekniske løsninger som skal utvikles og forventningene om sanntidig publisering av informasjon vil helt åpenbart by på utfordringer it-teknisk på flere nivåer og spesielt på ikt-sikkerhetssiden.

Rollen som robot beskrevet i NOUen, er i utgangspunktet krevende å løse teknisk. Det er fordi det som skal skjermes av informasjon også er summen av informasjon som i seg selv er uproblematisk å frigi. Slik forståelse for summen av enkelt data er det kun en manuell prosess, som er umulig å gjennomføre i sann tid for å sikre riktig resultat.

Ytterligere kompleksitet oppstår fordi andre virksomheter også vil kunne gjøre informasjon som er utvekslet tilgjengelig. Slik blir det vanskelig å kontrollere summen av data som blir gjort tilgjengelig for allmennheten for den enkelte virksomhet.

Beskrivelsen som gis av en robot som skal skille ut informasjon som av ulike grunner skal skjermes, vil ved manipulering av roboten kunne sortere ut feil type data som så blir publisert ut, uten at det kan forhindres når det skjer i sanntid.

Uansett vil slike tekniske løsninger på disse utfordringene i den grad de kan utvikles, kreve store ressurser innledningsvis og omfattende ressurser for en løpende forvaltning for å holde systemet oppdatert og med tilstrekkelig sikkerhet.

Tilsvarende innebærer de omfattende samlingene av data som skisseres skal skje i datasjøene en risiko for at store mengder data kan komme på avveie. Det å forhindre at uvedkommende får tilgang til dette store informasjonstilfanget på en sikker måte, vil være helt avgjørende. Det at dataene samles gjør de "lett" tilgjengelig å hente ut, sammenlignet med den mer spredte lagringen som dataene har i utgangspunktet i Statnett sine systemer. Dette innebærer at kravene som må stilles til sikkerhetssystemet som skal etableres for å sikre datasjøene må tilfredsstillende skjerpede sikkerhetskrav med de praktiske og økonomiske følgene det innebærer.

Vi drister oss ikke til å gi noe kostnadsestimat på hva de it-tekniske systemene konkret vil bety i økte kostnader og ressursbehov, men understreker at de ovenfor beskrevne utfordringer og løsninger vil koste betydelige beløp å etablere og også å opprettholde over tid.

3. Arkivmessige utfordringer

Oversikt over all kommunikasjon til/fra ledere

Forslaget om å ta vare på all kommunikasjon til/fra ledere er i strid med innarbeidet bestemmelser for arkivavgrensning. Arkivavgrensning er foreløpig lovpålagt (ref. § 14. forskrift om offentlige arkiv). Formålet med arkivavgrensning er å skille ut overflødig materiale og sørge at organisasjon ikke tar vare på dokumentasjon som ikke er bevaringsverdig for ettertiden. Arkivavgrensning er aktuell for all type dokumentasjon (inkl. kommunikasjon til/fra ledere) og vi ønsker ikke å fylle opp arkivsystemene med materiale som ikke er bevaringsverdig. Bevaringsvurdering bør ta utgangspunkt i verdien av dokumentasjon ikke stillingstype for avsender/mottaker.

Automatisk fangst og tilgjengeliggjøring av dokumentasjon

Registrering av brev, kvalitetssikring og klargjøring av offentlig journal samt håndtering av innsyn er aktiviteter som utføres i stor grad manuelt i det offentlige. Automatisering krever en viss grad av standardisering og det egner seg spesielt godt for standardiserte prosesser som har standardisert aktivitetsflyt og dokumentproduksjon. Det finnes mange andre ikke standardiserte prosesser, evt. prosesser som har flere unntak. Standardisering på dette området byr på flere utfordringer ifm. vurdering av hvilke opplysninger kan tilgjengeliggjøres. Det gjelder spesielt kraftsensitiv, markedssensitiv og personalsensitiv informasjon. Utfordringen er at enkelte selvstående opplysninger kan anses som offentlige men satt i sammenheng med andre opplysninger blir de kraftsensitive. I tillegg, vurdering av hvilke opplysninger som er sensitive kan endres over tid. Slike vurderinger gjøres i stor grad manuelt i dag. Statnett er ikke kjent med noen standardteknologi som kan gjennomføre slike vurderinger. I så fall bør automatisk fangst og tilgjengeliggjøring av dokumentasjon defineres som et ønsket målbildet men ikke som et lovkrav som skal oppfylles på kort sikt.

4. Forholdet til forvaltningsloven og offentleglova

Statnett vil påpeke det faktum at det skjer endringer i ulike lover som berører hverandres virkeområder uten at det synes å være en helhetlig vurdering av summen av endringer.

Statnett oppfatter at NOUen griper inn på områder som til nå har vært regulert i forvaltningsloven og offentleglova uten at forholdet mellom de tre regelverkene avklares. Denne "dobbelbehandlingen" virker etter Statnetts mening både forvirrende og lite koordinert.

Utvalget foreslår bl.a. å erstatte offentlig journal med dokumentasjon. Slik vi oppfatter det vil det bety at dokumentasjon i offentleglovas forstand også vil kunne få en ny, utvidet betydning i forhold

til innsyn, uten at dette er vurdert av Justis- og beredskapsdepartementet og hensyntatt offentliglovas formål og virkeområde.

Videre vil dokumentasjonen, som vi forstår også vil bli hovedgrunnlaget for innsynsbegjæringer etter offentliglova, innebære større behov for saksbehandling og juridiske vurderinger ettersom selve oversikten over dokumenter som tilgjengeliggjøres økes betydelig, men slik at vi fortsatt må forholde oss til offentliglova hva gjelder dokumenter som skal eller kan unntas innsyn. Når det i tillegg er foreslått endringer i forvaltningsloven som til dels endrer/utvider partsbegrepet vil også dette være noe man må forholde seg til i saksbehandlingen uten at de tre regelverkene er koordinert.

Lovutkastets §§ 10 og 11 om *Plikt til å dokumentere ved automatisert rettsanvendelse* og *Plikt til å dokumentere avgjørelser mv.* er også behandlet i Justis- og beredskapsdepartementets forslag til ny forvaltningslov § 12. Bestemmelsene fremstår som overlappende uten å være koordinert. For å unngå misforståelser, sikre mer entydig praktisering av regelverket og forholdet til andre tilstøtende regelverk mener vi at alle dokumentasjonspliktene knyttet til automatisert rettsanvendelse bør utredes nærmere.

5. Konsekvenser for personopplysningsloven m.m.

Statnett viser her til Arkivlovutvalgets mandat punkt 4, om at utvalget skal "*påse at utvalgets forslag er i tråd med personvernforordningen*".

Innledning

Formålet med arkivloven er utvidet til å sikre dokumentasjon om samfunnet som skal kunne brukes til å både forstå samtid og fortid.

Slik vi oppfatter det åpner både personopplysningsloven (POL) og personvernforordningen (PVF) opp for behandling av personopplysninger for arkivformål. Personopplysninger kan med hjemmel i § 8 i POL behandles uten samtykke for arkivformål i allmenhetens interesse.

Utvidelsen av formålet til å også sikre samtidsdokumentasjon er utfordrende fra et personvernperspektiv, da det kan stilles spørsmål ved om det er mulig å etablere et juridisk holdbart behandlingsgrunnlag av personopplysninger for dette formål.

Om arkivformål i allmenhetens interesse

Arkivformål i allmenhetens interesse er et nytt begrep i personopplysningsregelverket, da det ikke inngikk i det opphevede personverndirektivet. I fortalepunkt 158 i PVF beskrives "arkivering" som å "*innhente, bevare, vurdere, organisere, beskrive, kommunisere, fremme, spre og gi tilgang til fortegnelser av varig verdi i allmenhetens interesse*".

I kjerneområdet for *allmenhetens interesser* ligger de interesser som er definert i art. 8 nr 2 i Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK), blant annet *sikkerhetsmessige, kriminalitetsforebyggende og helsemessige hensyn*. Det vises også til Europarådets resolusjon for arkivering (2003/C 113/02), hvor Europarådet understreker betydningen av arkiver for å forstå vår *historie og kultur samt bidra til et demokratisk samfunn*.

Arkivbegrepet i personvernregelverket forutsetter med andre ord at behandlingen både har *varig verdi* og er i *allmenhetens interesse ut ifra blant annet kriminalitetsforebyggende hensyn*. I fortalepunkt 158 listes det opp visse opplysningstyper hvor arkivering i utgangspunktet må anses kunne skje i allmenhetens interesser, nemlig: "*specific information related to the political behaviour under*

former totalitarian state regimes, genocide, crimes against humanity, in particular Holocaust, or war crimes".

Det kan dessverre se ut som om utvalget ikke har drøftet hva begrepet "arkivformål" innebærer i praksis, men heller har lagt til grunn en utvidet fortolkning - i strid med dataminimeringsprinsippet.

Om dokumentasjonsformål

Utvidelsen av arkivlova til å også gjelde samtidsdokumentasjon omfatter blant annet bestemmelser om å dokumentere ekstern kommunikasjon, virksomhetsrelatert kommunikasjon til og fra personer i ledende stilling, og andre vesentlige forhold og avgjørelser som viser hvordan en virksomhet har utført sine oppgaver. Plikten til å dokumentere skal ivaretas fortløpende, jf § 16.

Vi viser til kommentarutgaven til personvernregelverket¹, hvor det fremgår at arkivering av opplysninger og dokumenter som skjer i en virksomhet av hensyn til dennes *daglige drift, normalt ikke anses å skje i allmenhetens interesse*. Dette belyses også i notatet som advokatfirmaet Simonsen, Vogt og Wiig har oversendt arkivutvalget.²

Statnett stiller seg tvilende til om de foreslåtte kravene til dokumentasjonsforvaltning i samtid er å betrakte som arkivformål i allmenhetens interesse etter bestemmelsene i POL § 8. Vi ber om at det undersøkes nærmere om den foreslåtte utvidelsen kommer i konflikt med nasjonal rett eller EØS-regelverket.

Avveining av forslaget om samtidsdokumentasjon oppimot de registrertes interesser og rettigheter

Med forbehold om at den foreslåtte samtidsdokumentasjonen faller inn under begrepet "allmenn interesse", må dette i tillegg veies konkret oppimot inngrepet i de registrertes interesser og rettigheter³.

I lovforslaget foreslås det at virksomheter skal "*dokumentere sin eksterne dokumentasjon*", jf § 8 (1). Videre foreslås det at virksomheter skal "*dokumentere virksomhetsrelatert kommunikasjon til og fra ledere i ledende stilling*" jf § 8 (2). Sistnevnte regulering vil gjelde for ledere og ansatte i statlig og kommunal sektor og fylkeskommunene. I tillegg vil kommunikasjonen mellom ledere og medarbeidere i selvstendige virksomheter hvor det offentlige blant annet har en samlet eierandel på mer enn 50 %. Statnett befinner seg i denne kategorien.

Med ekstern kommunikasjon menes også e-post. Utvalget beskriver grundig utfordringene ved at bestemmelsene i dagens arbeidsmiljølov fører til redusert datafangst av e-post. Utvalget begrunner samtidsdokumentasjonen av leders kommunikasjon med at "*dokumentasjonen legger til rette for å ettergå prosesser med sikte på å avdekke feil og å lære for å oppnå effektivitets- og kvalitetsutvikling*". Utvalget skriver videre at "*det forutsettes at det legges til rette for at fangst av leders virksomhetsrelaterte kommunikasjon skal skje gjennom automatiserte løsninger*".

Det kan se ut som om utvalget ikke i det hele tatt har vurdert at en slik samtidsdokumentasjon vil medføre en betydelig inngripen i ledernes personvern, selv om utvalget er gjort kjent med kravet til

---

¹ Skullerud, Rønnevik, Skorstad og Pellerud (2019): Personopplysningsloven og personvernforordningen (GDPR) s. 68.

² Rønnevik, Olsen: Konsekvenser av EUs personvernforordning for ny nasjonal arkivlov s. 4

³ Skullerud, Rønnevik, Skorstad og Pellerud (2019): Personopplysningsloven og personvernforordningen (GDPR) s. 69.

vurdering i notatet fra advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig⁴. I notatet står det blant annet: *"jo mer inngripen en behandling er, desto strengere krav må det stilles til rettsgrunnlaget"*.

I notatet fra Simonsen Vogt Wiig fremholdes det også at det må gjøres en helhetsvurdering av hvor inngripende behandlingen er. Momenter som må tas med i vurderingen er blant annet; behandlingens omfang, grad av frivillighet, om det gjøres unntak fra de registrertes rettigheter, om behandlingen skjer i den registrertes interesse osv. I dette tilfelle må behandlingens omfang sies å være særlig omfattende og dermed øker også risikoen for den registrertes rettigheter og friheter. Den foreslåtte behandlingen er ikke frivillig for leder og det må derfor stilles høyere krav til det rettslige grunnlaget, da det vil kunne karakteriseres som offentlig myndighetsutøvelse⁵.

Statnett mener at utvalget har tatt for lett på konsekvensene et slikt forslag innebærer for de registrertes rettigheter oppimot allmenhetens interesse og etterlyser en grundig gjennomgang av dette. Brudd på denne plikten vil kunne medføre brudd på personvernforordningen og blant annet omfattende bøter som følge av de meget strenge sanksjonsbestemmelser som er etablert gjennom de forpliktelser som følger av EØS-avtalen.

Annet

I sammendraget skriver utvalget at *"personvernforordningen er krevende å sette seg inn i og er skrevet på en utilgjengelig måte"*. *"Arkivsektoren må belage seg på at det vil kreve ekspertise innen europeisk personopplysningsrett og relativt stor ressursinnsats for å følge opp dette"*.

Statnett finner denne nye holdningen svært passiv, da den plasserer ansvaret for å undersøke lovligheten av praktiseringen på virksomhetene. Det må kunne forutsettes at utvalget i sitt arbeid også undersøker legale utfordringer. Utvalget har slik vi ser det ikke fullført sitt arbeid før de kan gå god for at praktiseringen av lovverket er i tråd med nåværende europeisk personopplysningsrett. Eventuelle endringer i denne må gjenspeiles i endringer i lovverket. Statnett ber derfor utvalget gå grundigere til verks slik at ikke lovforslaget kommer i konflikt med europeisk personopplysningsrett.

6. Utfordringer knyttet til Statnetts tilbydere og anskaffelser.

Anskaffelsesarbeidet er regulert av Lov om offentlige anskaffelser og Forsyningsforskriften. Våre anskaffelser skal gjennomføres i samsvar med regelverket prinsipp om etterprøvbarhet. Grunntanken er at hensynet til etterprøvbarhet må ivaretas gjennom hele anskaffelsesprosessen. Kravet om etterprøvbarhet skal ivareta leverandørenes rettsikkerhet og gjøre det mulig, både for leverandører og eventuelle tredjeparter, å sjekke (innsyn) om oppdragsgiver har fulgt reglene. Således skal vi kunne dokumentere hva som har foregått i anskaffelsesprosessen og hvilke beslutninger som er tatt.

I henhold til dagens regelverk – og våre rutiner – skal vi fortløpende sikre at de vurderinger og den dokumentasjonen som har betydning for gjennomføringen av konkurransen er skriftlig, tydelig og utfyllende nok til at en aviser/tredjeperson /klageorgan i ettertid kan få en god forståelse av de vurderinger som er gjort. Vi har i dag allerede en omfattende dokumentasjonsplikt. Samtidig får vi gjennom våre anskaffelsesprosesser tilgang til skjermingsverdig informasjon. Dette innbefatter personopplysninger og forretningssensitiv informasjon som krever både teknisk og juridisk skjønn å vurdere. Slike prosesser kan vanskelig være gjenstand for "automatiserte løsninger"

---

⁴ Rønnevik, Olsen: Konsekvenser av EUs personvernforordning for ny nasjonal arkivlov s. 11

⁵ Rønnevik, Olsen: Konsekvenser av EUs personvernforordning for ny nasjonal arkivlov s. 12